

Vojenské výcvikové prostory jsou plochy využívané k výcviku ozbrojených sil. Jsou to tedy území vystavované intenzivním antropogenním disturbancím. Může se proto zdát paradoxní, že řada výzkumů zjistila na těchto plochách pozoruhodně vysokou biodiverzitu a velký počet ochránářsky významných druhů. V těchto parametrech výrazně převyšují různé části okolní krajiny a můžeme je tak pokládat za refugia biodiverzity. Obzvláště významná jsou pro druhy vázané na ranně sukcesní stádia vegetace. Za biologickou výjimečností vojenských výcvikových prostorů stojí dva hlavní faktory. Prvním je jejich celková uzavřenost. Díky ní nebyla tato území vystavena působení negativních vlivů, jako je intenzifikace zemědělství nebo urbanizace. Druhým faktorem je samotný vojenský výcvik. Jeho působením vzniká velice heterogenní mozaika různých biotopů. To umožňuje koexistenci velkého počtu druhů s rozdílnými ekologickými nároky. V současné době je ale biota vojenských výcvikových prostorů ohrožena opouštěním těchto ploch armádou. Ukončení disturbančního režimu, který pramenil z vojenských manévřů, totiž vede k postupné homogenizaci krajinné mozaiky, a tudíž k ústupu mnoha biotopových specialistů. Ohrožující je také následný ekonomický rozvoj těchto dříve uzavřených oblastí.